

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Romanciuc Vasile xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx, domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.04.2018 - 13.11.2018;

Instanță de apel: 06.12.2018 - 29.01.2019;

Instanță de recurs: 22.03.2019 - 19.06.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 13 noiembrie 2018, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, Romanciuc Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.320¹ Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 1 an închisoare.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

În temeiul art.90 alin.(5), (6) Cod penal, în termenul de probațiune fixat în seama inculpatului au fost puse următoarele obligații: de a nu schimba domiciliul fără consimțământul organului care se ocupă de executarea sentinței; să presteze muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 70 ore; să participe la programe probaționale: „Motivația spre schimbare” și „Programul de diminuare a agresivității”.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Romanciuc Vasile la 18 ianuarie 2018, aproximativ la ora 12:00, ignorând măsurile de protecție a victimei violenței în familie, aplicate prin ordonanța de protecție lui Guțu Elena și Guțu Gheorghe, emisă în temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 22 decembrie 2017 și adusă la cunoștința lui Romanciuc Vasile, prin care ultimul a fost obligat pe un termen de 45 zile să părăsească temporar locuința în care locuiesc în comun cu victimele, de a sta departe de locuință, casa xxxxx, intenționat a venit la domiciliul menționat, unde l-a numit pe Guțu Gheorghe cu cuvinte necenzurate, manifestând un comportament agresiv, nu a

reacționat la observația făcută, prin ce intenționat nu a executat măsurile de protecție aplicate prin ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

3. Avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea obligării inculpatului de a presta 70 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie menținută pedeapsa aplicată de prima instanță de 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 2 ani, potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, ca fiind echitabilă și proporțională faptei comise.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, sentința este neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei, care este neproporțională gravității faptei comise, or, inculpatul a declarat în ședința de judecată că, la 14 ianuarie 2018, după ce în stradă a fost bătut de niște persoane necunoscute, neavând altă soluție, a revenit acasă, iar la 18 ianuarie 2018 a avut înțelegere cu mama sa - Guțu Natalia, care i-a permis să vină acasă pentru a-și lua buletinul de identitate.

La fel, declarațiile părților vătămate Guțu Natalia și Guțu Gheorghe nu se contrazic cu declarațiile inculpatului, mai mult, acestea fiind prezente în ședința de judecată și fiindu-le explicate drepturile de a interveni în procesul penal cu acțiune civilă pentru posibila primire a despăgubirilor materiale sau morale, au relatat că nu au pretenții față de inculpat și nu au formulat acțiune civilă.

Din materialele cauzei penale se confirmă, că inculpatul, în ședința de judecată vina a recunoscut integral, a solicitat judecarea cauzei penale în procedură simplificată, în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod procedură penală, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, s-a căit de ceia ce a comis.

Mai mult, starea sănătății inculpatului s-a înrăutățit și acesta a fost supus unor intervenții chirurgicale, în urma cărora nu este în stare fizică normală de a executa munca neremunerată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Romanciuc Vasile, prima instanță a respectat prevederile art.art.6, 7, 61, 75-78 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, care are loc permanent de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior a fost judecat, însă în perioada vârstei minore, iar într-un alt caz după împlinirea majoratului procesul penal a fost încetat conform art.109 Cod penal, se căiește sincer de cele săvârșite, de circumstanțele cauzei – careva circumstanțe atenuante sau agravante nefiind stabilite, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În această ordine de idei, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță întemeiat a stabilit inculpatului pedeapsa închisorii în noile limite ale sancțiunii în baza art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei nu s-a stabilit că inculpatul prezintă pericol sporit pentru societate sau pentru victimele violenței în familie și ultimii nu pretind izolarea inculpatului. Deși anterior inculpatul a fost

judecat la pedeapsa închisorii cu executare, această condamnare a avut loc pentru infracțiunea comisă de inculpat în timpul minoratului considerându-se că inculpatul nu are antecedente penale, circumstanțe care indică la posibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe ca suspendarea condiționată a pedepsei inculpatului să fie însoțită de obligațiunea de a presta muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 70 ore, această concluzie rezultând din caracterul prejudiciabil al acțiunilor inculpatului, de faptul că acest anterior a fost condamnat.

Mai mult, legiuitorul a prevăzut la art.90 alin.(6) lit. g) Cod penal, dreptul/opțiunea instanței ca să oblige inculpatul să presteze munca neremunerată în folosul comunității în vederea executării scopului de corectare a inculpatului, or, prestarea muncii neremunerate în folosul comunității în timpul perioadei de probațiune va contribui la conștientizarea inculpatului referitor la faptele comise, la comportamentul acestuia, astfel, prestarea muncii neremunerate în folosul comunității ca contribui la corectarea inculpatului Romanciuc Vasile.

În același context, instanța a respins argumentele apărătorului inculpatului, dar și a inculpatului precum că, recent Romanciuc Vasile a suferit o intervenției chirurgicale și că acesta nu poate să-și execute obligația de a presta muncă neremunerată în folosul comunității, or, pe de o parte aceste argumente au fost fundamentate pe concluzia medicală nr.337 din 23.11.2018 din care rezultă că la data respectivă Romanciuc Vasile avea diagnoza indicată în concluzie, însă la data judecării cauzei în apel, aceste circumstanțe nu au fost reevaluate și probate de apărare, mai mult, în concluzie indicată, este indicat că pacientul necesită lucru ușor fără supra efort fizic, ceea ce indică că acesta poate presta o munca neremunerată fără supra efort, în acord cu Birului de probațiune, totodată, în ședința de judecată inculpatul, dar și apărătorul acestuia și-au exprimat acordul privind aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată (f.d.164), iar certificatul prezentat nu este un extras din fișa medicală care ar confirma suportarea unei intervenții chirurgicale.

Astfel, instanța a reținut că nu au fost probate careva circumstanțe ce indică că inculpatul nu va putea să presteze munca neremunerată în folosul comunității, iar, eventualele stări de fapt legale de starea de sănătate a inculpatului în timpul executării obligației impuse de instanță urmează a fi soluționate conform pct.10 al Regulamentului cu privire la modul de executare a pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1643 din 31.12.2003.

5. Avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului, în temeiul pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia solicitând casarea parțială a acesteia, în partea obligării inculpatului de a presta 70 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută pedeapsa aplicată de prima instanță și instanța de apel de 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 2 ani, potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, ca fiind echitabilă și proporțională faptei comise.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, examinarea apelului a fost

superficială și neobiectivă, instanța nu a ținut cont de faptul, că inculpatul recent a fost supus unor intervenții chirurgicale, fiind în acest sens prezentat instanței și actul medical confirmativ, concluziile medicale fiind expuse clar, că inculpatul necesită o muncă ușoară, fără supra efort fizic, iar afirmația instanței, precum că ultimul poate presta o muncă neremunerată fără supra efort reprezintă presupuneri, care nu au suport probant.

Astfel, avocatul consideră că pedeapsa aplicată inculpatului este disproportională și neechitabilă în raport cu fapta săvârșită.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de

judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, 90 Cod penal, totodată ținând cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, care are loc permanent de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior a fost judecat, însă în perioada vârstei minore, iar într-un alt caz după împlinirea majoratului procesul penal a fost încetat conform art.109 Cod penal, se căiește sincer de cele săvârșite, de circumstanțele cauzei – careva circumstanțe atenuante sau agravante nefiind stabilite, de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, Colegiul penal menționează, că instanța de apel la emiterea deciziei a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

În acest context, Colegiul penal respinge argumentele invocate de apărare că, inculpatul recent a fost supus unor intervenții chirurgicale, fiind în acest sens prezentat instanței și actul medical confirmativ, concluziile medicale fiind expuse clar, că inculpatul necesită o muncă ușoară, fără supra efort fizic, iar afirmația instanței, precum că ultimul poate presta o muncă neremunerată fără supra efort reprezintă presupuneri, care nu au suport probant, deoarece însăși avocatul susține că în actul medical confirmativ este indicat că, inculpatul necesită o muncă ușoară, fără supra efort fizic, deci, concluzia instanței de apel nu este fără suport probant, la materialele dosarului fiind anexată concluzia medicală nr.337 din 23 noiembrie 2018 (f.d.184).

La fel, Colegiul penal consideră ca fiind corectă concluzia instanței de apel că, poate presta o munca neremunerată fără supra efort, în acord cu Biroul de probațiune, ... iar, eventualele stări de fapt legale de starea de sănătate a inculpatului în timpul executării obligației impuse de instanță urmează a fi soluționate conform pct.10 al Regulamentului cu privire la modul de executare a pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.1643 din 31.12.2003.

Or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de

recurs privind greșita individualizare a pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui *Romanciuc Vasile xxxxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 18 iulie 2019.

Președinte	/semnătura/	Vladimir Timofti
Judecători	/semnătura/	Anatolie Țurcan
	/semnătura/	Elena Cobzac

**Copia corespunde originalului,
Judecător**

Anatolie Țurcan